

Buduar pani domu

Buduar jako wnętrze ukształtował się we Francji w pierwszej połowie XVIII stulecia. W Polsce spopularyzowany został równocześnie, początkowo w siedzibach królewskich i arystokratycznych, a później w dworach ziemiańskich. W XIX wieku był także popularny w zamożnych mieszkaniach miejskich, gdzie łączył funkcje prywatną i reprezentacyjną.

Lokowano go zazwyczaj między salonem a sypialnią. Od początku pełnił bowiem rolę małego, prywatnego salonu - bawialni. Niejednokrotnie w buduarze przyjmowano bliższych gości, z którymi gospodynie łączyły bardziej zażyłe stosunki. Wśród małżeństw z dłuższym stażem powszechny był zwyczaj odwiedzania żony przez męża w jej buduarze. Pan domu po trudach zawodowego dnia spędzał tu chwile na krótkiej konwersacji, przy filiżance herbaty.

Wyposażenie i wystrój tego wnętrza od początku miało uwzględnić indywidualne potrzeby pani domu. Wybór stylistyki odpowiadał zawsze aktualnym gustom artystycznym i modnym tendencjom w sztukach plastycznych. Pozwalano sobie jednak na znacznie większą - w porównaniu z salonem - swobodę.

I choć od przełomu lat 70/80. XIX wieku w miejskich siedzibach burżuazji powróciła stylistyka neorokokowa, połączona często z elementami orientalnymi lub orientalizującymi, która z końcem stulecia zaczęła zdecydowanie ustępować miejsca formom secesyjnym, czy nawet ich uproszczonej redakcji nawiązującej w meblarstwie do cech klasycyzmu.

W Łodzi taki rodzaj aranżacji wnętrza uchodził za szczególnie wyszukany i modny, podnosząc jednocześnie w oczach opinii publicznej prestiż społeczny jego właścicielki. Elegancki i przytulny charakter, stanowiący świadectwo dobrego smaku, gustu, wycucia najnowszej mody i sztuki, dopełniało wyposażenie buduaru.

Do najważniejszych mebli należał komplet składający się z kanapy i dwóch foteli, uzupełniony niekiedy o stosowną liczbę krzeseł lub miękkich, tapicerowanych taboretów. Oprócz tego równie istotną rolę odgrywały stoliki do podawania herbaty i kawy, stoliki pomocnicze, serwantka lub etażerki, na których półkach ustawiano porcelanowe figurki, wazoniki, szkło, malowane wachlarze, miniatury, inne dekoracyjne przedmioty oraz książki czy czasopisma. W buduarze nie mogło zabraknąć także ciętych i doniczkowych kwiatów, które eksponowano zazwyczaj w żardinierach. Całości wystroju dopełniało malarstwo i grafika, podejmujące głównie tematykę kobiecą i rodzajową.

Początkowo w okresie dwudziestolecia międzywojennego buduar nabrał nieco innego charakteru, stając się rodzajem niewielkiego przedpołudniowego salonu. Wiązało się to ze zmianą społecznej roli i pozycji kobiety. Z czasem jednak zniknął z dyspozycji wnętrz nawet najbardziej zamożnych siedzib. Przyjął zredukowaną formę już nie odrębnego pomieszczenia, ale przestrzeni - często w niewielkiej sypialni - umownie wydzielonej przez ustawienie mebli.

Nowa wystawa stała „Między salonem, a sypialnią. Buduar pani domu” w swej aranżacji odwołuje się do urządzania buduarów w rezydencjach łódzkiej burżuazji przełomu XIX-XX wieku. Atmosferę i klimat tego wnętrza oddawać będą nie tylko mobilia, również sztuka użytkowa, malarstwo, grafika i rzeźba.

Kurator, autor projektu aranżacji i scenariusza wystawy: dr Łukasz Grzejszczak

Jednocześnie zostanie otwarta ekspozycja czasowa „Brylanty łódzkiej burżuazji. Biżuteria damska XIX-XX wieku” będąca prezentacją dawnej biżuterii wypożyczonej ze zbiorów łodzian.

Ideą tego przedsięwzięcia jest przybliżenie szerokiemu kręgowi odbiorców historycznej, kulturowej i obyczajowej spuścizny Łodzi. Nawiązując do narracji o roli i funkcji biżuterii w codziennym życiu zamożnych warstw społecznych jej mieszkańców, zostaną ukazane również zmieniające się stylistyki i mody na poszczególne typy oraz rodzaje biżuterii, panujące w złotnictwie od okresu historyzmu aż po art deco.

W doborze, klasyfikacji i ocenie obiektów prezentowanych na wystawie, Muzeum Miasta Łodzi współpracowało z Antykwariatem Jubilerskim Błaszczak, który jest Partnerem ekspozycji. Firma ta działa nieprzerwanie od 1945 roku, będąc najstarszym tego typu miejscem w Łodzi.

Kurator, autor projektu aranżacji i scenariusza wystawy: dr Łukasz Grzejszczak

Zapisy: 692 926 319, 42 307 13 82, edukacja@muzeum-lodz.pl

Bilety: 1 zł / os. (bilet ulgowy), 3 zł / os. (bilet normalny)